

Quaresma 2013

B en endinsats en aquest camí de conversió, visquem-lo com una ocasió per aprofundir en la nostra identitat cristiana, tot mirant sempre al Crist Resuscitat. Ens poden ajudar aquests fragments del Missatge de Quaresma del papa emèrit Benet XVI.

«La celebració de la Quaresma, en el marc de l'Any de la Fe, ens ofereix una ocasió preciosa per a meditar sobre la relació entre fe i caritat: entre creure en Déu, el Déu de Jesucrist, i l'amor, que és fruit de l'acció de l'Esperit Sant i

ens guia per un camí d'entrega a Déu i als altres.»

«L'existència cristiana consisteix a pujar continuadament a la muntanya de l'encontre amb Déu per a tornar a baixar després, portant l'amor i la força que en deriven, a fi de servir els nostres germans i germanes amb el mateix amor de Déu.»

«En definitiva, tot parteix de l'amor i tendeix a l'amor.»

«Us desitjo a tots que visqueu aquest temps preciós revifant la fe en Jesucrist, per entrar en el seu mateix torrent d'amor pel Pare i per cada germà i germana que trobem en la nostra vida.»

L'Hospitalitat Diocesana celebra la festa de la Mare de Déu de Lourdes

L'acte s'inicià amb un rosari de torxes, mentre la imatge de la Verge era portada per un grup de voluntàries. Finalitzat el rosari, la delegada de la Pastoral de la Salut, Dra. Montserrat Esquerda, adreçà unes paraules als assistents per proclamar l'esperit del curs i inaugurar-lo.

Tot seguit se celebrà l'Eucaristia, presidida pel nostre bisbe Joan Piris i concelebrada per molts preveres. La celebració fou acom-

panyada pels cants d'un cor format per membres de la coral de l'Hospitalitat i del Petit Cor de la Catedral, dirigits per Mn. Joaquim Mesalles.

En acabar l'Eucaristia, el president de l'Hospitalitat, en Ramon Maria Reig, va adreçar unes paraules als assistents, encoratjant-los a participar en el pelegrinatge a Lourdes del mes de juny.

Ramon Maria Reig

AJUDANT A VIURE

Comunicar-nos en veritat

A cabo de trobar un arxiu amb aquesta perla: «En los medios políticos y periodísticos... hace ya tiempo que cada cual ha decidido ignorar la realidad si no le conviene» (Ramon Pi, 19/05/06). Una afirmació que encara avui podria ser vàlida veient algunes de les coses que s'estan publicant, però que, si fóra veritat, ens hauria de

dur a demanar-nos què ens està passant i a reflexionar-hi molt en profunditat tots: professionals, institucions i entitats públiques i privades, i també tots els que «consumim» i donem crèdit cada dia als serveis d'informació i d'opinió que ens arriben.

Contemplant Jesús que envia els seus a «proclamar la Bona Nova de l'Evangeli», el proppassat mes de gener, en ocasió de l'entrega dels Premis Bravo de la Comissió Episcopal de Mitjans de Comunicació, vaig tenir ocasió d'agrair el servei que els comunicadors ens fan cada dia i els animava a treballar respectant molt la veritat i la llibertat que són allò que ens permet viure d'acord amb la nostra autèntica dignitat humana. La comunicació fa accessible, bonica i agradable la veritat, i la veritat és la condició necessària de la llibertat.

En les circumstàncies actuals, caldria que tothom volguéssim aportar el nostre granet de sorra (i aquells que tenim responsabilitats públiques un sac ben ple) per tal d'ajudar a

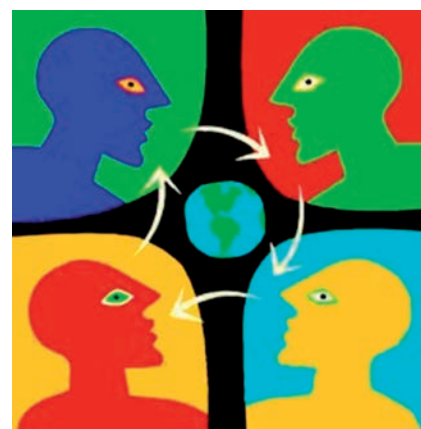
construir una bona i serena convivència. Però això exigeix necessàriament, per una part, l'opció per la veritat mostrada amb respecte i humilitat, i, per altra, donar prioritat als valors que sustenten la dignitat de la naturalesa humana. Formar opinió i crear pensament mai no és una tasca neutral i, potser, a tots ens cal un veritable rearmament ètic a l'hora de compartir o debatre sobre els anhels, les preocupacions, les esperances i tot el món de sentiments i experiències que acompanyen el nostre dia a dia en aquesta ja molt llarga situació de crisi.

Concretament els cristians, a l'hora de manifestar les nostres preferències, opcions i judicis, cal que discernim i verifiquem que siguin veritablement concordes amb l'Evangeli de Jesús. La dimensió testimonial de la nostra manera de pensar, de parlar i de viure, tampoc no és indiferent. Ens cal entusiasme però també autenticitat.

Tots hem de ser més conscients de la necessitat de reforçar la dimensió ètica i moral de la nostra convivència social. Ens cal una sàvia prudència i una voluntat decidida de «construir comunitat» amb més diàleg i comprensió recíproca.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

■ SERGI SICÍLIA

Fiar-se de Déu

En Sergi Sicília va començar a estudiar enginyeria de telecomunicacions, però aviat es va plantejar la vocació. «D'alguna manera, Déu em va deixar entreveure que volia que també tingués en compte els seus plans i no només els meus. Tenia molt clar que la voluntat de Déu era per a mi el que m'havia de fer plenament feliç, però no entenia com podia ser feliç en una vida així. Va començar una lluita interna fins que, vençut, vaig decidir fiar-me de Déu», assegura. En Sergi cursa 3r de teologia, fa quatre anys que és al Seminari de Barcelona i presta el seu servei a la catedral de St. Feliu de Ll.

Tot i entrar al Seminari, vas acabar l'enginyeria. T'ha ajudat, poder-ho compaginar?

El contacte amb el món universitari ha estat molt enriquidor: per un costat m'ha ajudat a aprofundir en la relació entre fe i raó i, també, a entendre una mica millor les inquietuds i punts de vista que pot tenir un estudiant universitari.

Quina és la clau per connectar amb els joves?

Al contrari del que de vegades solem pensar, els joves se senten molt atrets pel missatge de l'Evangeli. Aquest dona resposta a les nostres inquietuds més profundes i un missatge així és irresistible. Per això crec que hem de ser molt autèntics, molt propers en el nostre viure amb allò que volem transmetre i no amagar l'exigència del camí que proposem.

Quins reptes et marques com a futur prevere?

Sobretot, ser molt fidel al voler de Déu, a la seva Paraula, i acceptar amb un somriure el que Jesús m'envia, que és com la beata Teresa de Calcuta definia la santedat. En definitiva, ser un instrument, tot i que indigno, del qual el Senyor se'n pugui servir com vulgui.

Òscar Bardají i Martín

QUÈ ÉS LA PERSONA HUMANA

Sentit de l'expressió Fill de l'home

L'expressió *Fill de l'home* és la que Jesús usa amb preferència. Què vol dir? Abans de fer-se home, Jesús era la Paraula de Déu, engendrada o pronunciada pel Pare (Ireneu ens diu que el fet que el Pare pronunciï la Paraula és el mateix que el fet que el Pare engendri el Fill). Però aquesta Paraula s'ha fet home.

Vet aquí el que significa *Fill de l'home*: el qui, sortit de l'entranya d'amor del Pare com a Paraula i Fill, s'ha fet en tot igual a nosaltres, excepte en el pecat. I nosaltres en la humanitat de Jesús contemplem la bondat i la glòria del Pare. El Fill de l'home, a l'Evangeli de Joan, és una figura transcendent. «El Fill de l'home és aquell que ha baixat del cel», escriu el P. Oriol Tuñí.

Joan sap *incrustar* la vida eterna en la vida temporal i, al mateix temps, sap distingir molt bé la vida en aquest món, on regeix l'espai i el temps, de la vida divina en l'eternitat de Déu. El Fill de l'home és mediador entre aquestes dues esferes de vida: la vida eterna de Déu i la vida terrenal en l'espai/temps. Ell ens permet de dir amb tota esperança: la vida eterna és el rerefons de la vida terrenal. Aquesta és símbol de la vida divina que ens espera.

Jesús és mediador perquè viu amb el Pare i amb nosaltres. Si estem en l'amor que ens té Crist, viurem amb el Pare i amb els germans, com el Fill de l'home.

Dr. Josep M. Rovira Belloso

(Déu fa créixer les persones, Edicions Saragossa, Barcelona 2012)

LES NOVES ESPIRITUALITATS

Conceptes teològics clau per al diàleg

Si bé és imprescindible establir un diàleg sincer i respectuós amb les noves formes d'espiritualitat, no es poden eludir els temes conflictius. Alguns principis de les espiritualitats emergents no sempre coincideixen amb els valors de la fe cristiana.

Indico a continuació alguns dels conceptes teològics claus en aquest diàleg, punts que no podem tractar en aquestes breus notes, però que són importants en el diàleg interreligiós i amb les noves formes d'espiritualitat: Déu personal/divinitat impersonal, creació/panteisme, Gràcia/energia, Revelació/gnosi, Salvació/autorealització, Resurrecció/reencarnació.

Abordar els punts exposats comporta una reelaboració de la teologia per definir la identitat cristiana i, al mateix temps, per establir punts entre aquesta tradició i les noves experiències espirituals inculturades en una societat postmoderna. Cal que aquest diàleg sigui honest.

El Magisteri de l'Església recomana que la prioritat no ha de ser destacar les mancances de les altres espiritualitats, com seria el cas de la Nova Era, sinó tornar a les fonts de la fe per oferir una presentació adequada i sòlida del missatge cristià. Així ho recomanen el Pontifici Consell de la Cultura i el Pontifici Consell per al Diàleg Interreligiós en el document *Jesu crist, portador d'aigua viva. Una reflexió cristiana sobre el New Age*.

Josep Otón

(El reencantament postmodern, Ed. Cruïlla-Fundació Joan Maragall, Barcelona 2012)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Defensar la fe

Aquesta expressió *defensa de la fe* la trobem en el document de Pau VI que encapçala el ritual de la confirmació. De fet, l'entorn d'aquesta expressió és una cita del Vaticà II, en el Decret sobre l'activitat missionera de l'Església (núm. 11). La cita sencera diu: «Els que han renascut de nou pel Baptisme, reben pel sagrament de la Confirmació el Do inefable, l'Esperit Sant, *que els enriqueix d'una força especial* i, signats amb el caràcter d'aquest sagrament, *s'uneixen més perfectament a l'Església, resten més obligats a difondre i a defensar la fe d'obra i de paraula, com a veritables testimonis de Crist.*»

Si en parlar del baptisme contemplàvem la fe com un do que ens era concedit i que havíem de guardar i fer créixer en nosaltres, perquè anés enriquint la nostra vida cristiana, la confirmació ens en dóna una altra visió. Ens fa contemplar com una realitat que es troba fora de nosaltres i que, si convé, cal fins i tot defensar. Ens cal vetllar perquè res l'enterboleixi ni la destrueixi.

El confirmat viu de la fe i, al mateix temps, procura que tothom la respecti en la seva integritat i puresa. Defensar la fe vol dir, en primer lloc, no viure-la de manera vergonyant, mig d'amagat; vol dir sentir la joia de posseir-la com un dels millors béns espirituals, vol dir saber-ne donar raó.

Tot això no se'ns demana pas que ho fem sols. El do inefable, el do de l'Esperit Sant, confirma el nostre baptisme, és a dir, la nostra filiació divina, i confirma també amb la seva força la fe que se'ns dóna acompanyant aquesta filiació. És amb aquest Esperit que Crist ha fet habitar en els nostres cors que podem professar amb sinceritat la fe i podem defensar-la, si cal. Millor vaiedor i ajudat no el podríem tenir.

Josep Urdeix

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

17. ✚ Diumenge V de Quaresma [(lit. hores: 1a setm.): ■ Is 43,16-21 / SI 125 / FI 3,8-14 / Jn 8, 1-11; o bé (del cicle A): Ez 37,12-14 / SI 129 / Rm 8,8-11 / Jn 11,1-45, o més breu: 11,3-7. 17.20-27.33b-45]. Sant Josep d'Arimatea.

18. Dilluns [■ Dn 13,1-9.15-17.19-30.33-62 (o més breu: 13,41c-62) / SI 22 / Jn 8,1-11]. Qualsevol dia feiner d'aquesta setmana, es poden fer les lectures següents: 2Re 4,18b-21. 32-37 / SI 16 / Jn 11,1-45]. Sant Ciril de Jerusalem (315-386), bisbe i doctor de l'Església.

19. Dimarts [□ 2Sa 7,4-5a.12-14a.16 / SI 88 / Rm 4,13.16-18.22 / Mt 1,16.18-21.24a (o bé: Lc 2,41-51a)]. Solemnitat de Sant Josep.

20. Dimecres [■ Dn 3,14-20.91-92.95 / SI: Dn 3, 52-56 / Jn 8,31-42]. Sant Ambrós de Siena, rel. dominicà; sant Martí de Dumio, bisbe.

21. Dijous [■ Gn 17,3-9 / SI 104 / Jn 8,51-59]. Sant Filèmon o Filemó, mr. (287) a Egipte.

22. Divendres [■ Jr 20,10-13 / SI 17 / Jn 10,31-42]. Sant Zacaries, papa (grec, 741-752); sant Octavià, mr. d'origen africà.

23. Dissabte [■ Ez 37,21-28 / SI: Jr 31,10.11-12ab.13 / Jn 11,45-56]. Sant Josep Oriol (1650-1702), prev. de Barcelona, beneficiat del Pi.

DIUMENGE V DE QUARESMA

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 43,16-21)

El Senyor, el qui obrí enmig del mar un camí, una ruta enmig de l'aigua impetuosa, el qui féu sortir per a la batalla carros i cavalls, guerrers valents i fornits i tots caigueren, no s'aixecaren mai més, s'apagaren com un ble consumit, ara diu això: «No recordeu més els temps passats, no penseu més en les coses antigues; estic a punt de fer una cosa nova que ja comença a néixer, no us n'adoneu? Pel desert faré que hi passi un camí, que corrin rius per la solitud, els animals feréstecs, xacals i estruços, em glorificaran en veure que poso aigua en el desert, que abunden els rius en la solitud, perquè begui el meu poble que jo m'he escollit. Aquest poble que m'he configurat proclamarà la meva lloança.»

▶ Salm responsorial (125)

R. És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre, amb quin goig ho celebrem!

Quan el Senyor renovà la vida de Sió / ho crèiem un somni; / la nostra boca s'omplí d'alegria, / de crits i de rialles. R.

El altres pobles es deien: «És magnífic / el que el Senyor fa a favor d'ells». / És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre, / amb quin goig ho celebrem! R.

Renoveu la nostra vida, Senyor, / com l'aigua renova l'estepa del Nègueb. / Els qui sembraven amb llàgrimes als ulls, / criden de goig a la sega. R.

Sortien a sembrar tot plorant, / emportant-se la llavor; / i tornaran cantant d'alegria, / duent a coll les seves garbes. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 3,8-14)

Germans, tots els avantatges que jo pogués tenir, els considero desavantatjosos comparats amb el valor que té poder conèixer Jesucrist, el meu Senyor. Per ell m'he avingut a perdre tot avantatge i a considerar-lo com a escòries a canvi de guanyar Crist i veure'm incorporat a ell. Ni tan sols sóc just gràcies a una justícia meua guanyada perquè he observat la Llei, sinó gràcies a aquella justícia que prové d'haver cregut en Crist, vull dir aquella justícia que Déu dona als creients. El meu desig és conèixer Crist i experimentar el poder de la seva resurrecció, compartir la seva passió i configurar-me a la seva mort, per poder arribar finalment a ressuscitar d'entre els morts. No vull pas dir amb això que ja he obtingut aquella plenitud que busco; corro amb l'esperança d'apoderar-me'n; puc fer-ho, ja que Jesucrist s'apoderà de mi. Germans, no m'imagino pas haver-me'n apoderat; el que faig és oblidar-me dels avantatges que he deixat enrera i llançar-me tot jo cap allò que tinc al davant; corro cap a la meta per guanyar el premi de la cursa que Déu ha convocat allà dalt en Jesucrist.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 8,1-11)

En aquell temps, Jesús se n'anà a la muntanya de les Oliveres i l'endemà de bon matí es presentà de nou al temple. Tothom acudia al seu entorn i ell, assegut, els ensenyava. Els mestres de la Llei i els fariseus li portaren una dona que havia estat sorpresa cometent adulteri. La posaren al mig i li digueren: «Mestre, aquesta dona ha estat sorpresa en el moment de cometre adulteri. Moisès en la Llei ens ordenà d'apedregar-les, aquestes dones. I vós, què hi dieu?» Li feien aquesta pregunta insidiosament, buscant un pretext per acusar-lo. Però Jesús s'ajupí i s'entretenia dibuixant a terra amb el dit. Ells continuaren insistint en la seva pregunta. Llavors Jesús alçà el cap i els digué: «Aquell de vosaltres que no tingui cap pecat que comenci a tirar pedres». Després s'ajupí i continuà dibuixant a terra. Ells, quan van sentir això, s'anaren retirant l'un darrere l'altre, començant pels més vells. Jesús es quedà sol, i la dona era allà al mig. Jesús alçà el cap i digué a la dona: «On són? Ningú no t'ha condemnat?» Ella contestà: «Ningú, Senyor». Jesús digué: «Tampoc jo no et condemno. Vés-te'n, i d'ara endavant no pequis més.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 43,16-21)

Así dice el Señor, que abrió camino en el mar y senda en las aguas impetuosas; que sacó a batalla carros y caballos, tropa con sus valientes; caían para no levantarse, se apagaron como mecha que se extingue.

«No recordéis lo de antaño, no penséis en lo antiguo; mirad que realizo algo nuevo; ya está brotando, ¿no lo notáis? Abriré un camino por el desierto, ríos en el yermo. Me glorificarán las bestias del campo, chacales y avestruces, porque ofreceré agua en el desierto, ríos en el yermo, para apagar la sed de mi pueblo, de mi escogido, el pueblo que yo formé, para que proclamara mi alabanza.»

▶ Salmo responsorial (125)

R. El Señor ha sido grande con nosotros, y estamos alegres.

Quando el Señor cambió la suerte de Sión, / nos parecía soñar: / la boca se nos llenaba de risas, / la lengua de cantares. R.

Hasta los gentiles decían: / «El Señor ha estado grande con ellos.» / El Señor ha estado grande con nosotros, / y estamos alegres. R.

Que el Señor cambie nuestra suerte, / como los torrentes del Ne-gueb. / Los que sembraban con lágrimas / cosechan entre cantares. R.

Al ir, iba llorando, / llevando la semilla; / al volver, vuelve cantando, / trayendo sus gavillas. R.

Miniatura sobre l'episodi de Crist i la dona adúltera. Del Breviari d'Isabel la Catòlica. British Library (Londres)

▶ Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Filipenses (Fl 3,8-14)

Hermanos:

Todo lo estimo pérdida comparado con la excelencia del conocimiento de Cristo Jesús, mi Señor. Por él lo perdí todo, y todo lo estimo basura con tal de ganar a Cristo y existir en él, no con una justicia mía, la de la Ley, sino con la que viene de la fe de Cristo, la justicia que viene de Dios y se apoya en la fe. Para conocerlo a él, y la fuerza de su resurrección, y la comunión con sus padecimientos, muriendo su misma muerte, para llegar un día a la resurrección de entre los muertos. No es que ya haya conseguido el premio, o que ya esté en la meta: yo sigo corriendo a ver si lo obtengo, pues Cristo Jesús lo obtuvo para mí.

Hermanos, yo no pienso haber conseguido el premio. Sólo busco una cosa: olvidándome de lo que queda atrás y lanzándome hacia lo que está por delante, corro hacia la meta, para ganar el premio, al que Dios desde arriba llama en Cristo Jesús.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 8,1-11)

En aquel tiempo, Jesús se retiró al monte de los Olivos. Al amanecer se presentó de nuevo en el templo, y todo el pueblo acudia a él, y, sentándose, les enseñaba.

Los escribas y los fariseos le traen una mujer sorprendida en adulterio, y, colocándola en medio, le dijeron: «Maestro, esta mujer ha sido sorprendida en flagrante adulterio. La ley de Moisés nos manda apedrear a las adúlteras; tú, ¿qué dices?» Le preguntaban esto para comprometerlo y poder acusarlo. Pero Jesús, inclinándose, escribía con el dedo en el suelo. Como insistían en preguntarle, se incorporó y les dijo: «El que esté sin pecado, que le tire la primera piedra.» E inclinándose otra vez, siguió escribiendo. Ellos, al oírlo, se fueron escabullendo uno a uno, empezando por los más viejos. Y quedó sólo Jesús, con la mujer, en medio, que seguía allí delante. Jesús se incorporó y le preguntó: «Mujer, ¿dónde están tus acusadores?; ¿ninguno te ha condenado?» Ella contestó: «Ninguno, Señor.» Jesús dijo: «Tampoco yo te condeno. Anda, y en adelante no peques más.»

COMENTARI

Qui no tingui pecat, que comenci

enguany, durant la Quaresma, les narracions evangèliques ens inviten a contemplar la misericòrdia de Déu envers els pecadors com una crida a la conversió, com veiem en l'episodi de la dona adúltera.

La Llei de Moisès condemna l'adulteri com una falta greu contra Déu i contra l'ordre social; per això figura fins i tot en el Decàleg, juntament amb l'homicidi i el furt. L'adulteri flagrant era castigat fins i tot amb la mort d'ambdós actors (cf. Dt 22,22 i Lv 20, 10). Cal assenyalar que l'adulteri, en aquell moment, no és només considerat un pecat moral, sinó sobretot un crim social, perquè subverteix la base de la so-

cietat patriarcal, que és el contracte matrimonial. En aquest context hem de situar la narració.

Només la dona és portada davant de Jesús perquè dictamini què cal fer amb ella. Amb això no es vol excusar l'home, sinó accentuar encara més la desproporció de força entre el grup d'acusadors i el reu de mort: criminal, i a més dona! Jesús, però, no fa cas ni de la repercussió social de la falta, ni del gènere del qui l'ha comesa; ell mira el cor de la persona i hi veu una pecadora que necessita el perdó per recomençar.

La resposta de Jesús porta a la superació de la diferència: no és qüestió de judicar entre justos i pecadors, sinó de reconèixer que el pecat ens agermana a tots. Tots ho som, pecadors! Tots dignes de càstig i

necessitats de misericòrdia. Mai no podem condemnar ningú sense condemnar-nos abans a nosaltres mateixos.

«Tampoc jo no et condemno. Vés-te'n, i d'ara endavant no pequis més». Jesús mostra la misericòrdia de Déu, que no condemna sinó que cerca la conversió del pecador. Jesús no consola la dona ni li diu que no es preocupi. Li expressa el perdó però, alhora, la despatxa i li mana de no pecar més, és a dir, de canviar radicalment d'actitud i de vida. A nosaltres, pecadors, Jesús tampoc no ens condemna, però ens exigeix un canvi d'actituds i de vida. I més ara que la Pasqua ja és a les portes.

Jordi Latorre, SDB

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

TESTIMONIS DE L'ANY DE LA FE

Per a mi la fe és el clima, l'entorn de la meua trobada amb Jesús. L'he rebuda dels pares, de la família. La trobo, sobretot, com un regal de Déu, el gran regal de Déu. Me la regala a través de lo quotidià i dels moments importants. Però és, al mateix temps, resposta, resposta meua a aquest gran do de Déu que dono o intento donar en «el poquet a poquet» de cada dia. També en els moments importants. Sempre, gràcies a Déu, la dono per l'Església. He tingut estacions de foscor i de claredat però, com tot el que és fonamental, la trobo discreta. És la manera de relacionar-me amb el bon Déu. I crec que és importantíssima, perquè és la condició i l'ambient que ens embolcalla en aquesta situació terrenal nostra.

Gna. Esther Díaz

SEMINARI L'ATRI DELS GENTILS

«Humanisme i transcendència. El sentit de la vida»

Divendres, 22 de març
Anna Gené i Ramon Prat (18.30 - 21.30 h)

Dissabte, 23 de març
Manuel Bueno i Marta Trepas (9.30 - 12.30 h)

Lloc: UdL (edifici Rectorat)

Organitza IREL

«Sopar de la Fam» a l'Arxiprestat de la Perifèria

Ara fa un mes que feligresos de les comunitats parroquials de l'Arxiprestat de la Perifèria de Lleida

ens vam reunir a la parròquia del Secà de Sant Pere per celebrar el «Sopar de la Fam» en la Campanya de Mans Unides d'aquest any.

Èrem una cinquantena de persones. El pare Lluís Tarazon ens va presentar i comentar un muntatge audiovisual sobre la «Doctrina Social de l'Església». Després, la Conxita López ens va presentar un vídeo de Mans Unides sobre el tema: «No hi ha justícia si no hi ha igualtat», referit a la necessitat de defensar els drets de la dona.

Finalment, vàrem compartir fraternalment una llesca de pa amb oli i una poma, com a testimoni de menjar auster, en solidaritat amb els qui ho han de fer per força, i hem col·laborat econòmicament en la Campanya.

P. Àngel Pinto

DENIP Solidari al Claver

Al col·legi Claver vam celebrar —el passat 30 de gener— el Dia Escolar per a la No-violència i la Pau (DENIP). El lema d'aquest any va ser «Amb tu + Pau». L'activitat va acabar amb una pregària per la pau i amb un ball al ritme de la cançó «Aixeca els ulls». Com a símbol, es van deixar anar dos coloms blancs.

Els alumnes de secundària van fer d'aquest dia un dia de bones cares, relacions disteses i espai solidari. Sota el lema «Amb tu + Pau, amb tu + Silenci». Vam acabar amb un esmorzar solidari preparat pels mateixos alumnes, recollint-se 263,65 € destinats a la Fundació Arrels-St. Ignasi.

Col·legi Claver Raimat

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de St. Pere
Dies feiners: de 10 a 14 h i de 16 a 20 h /
Dissabtes de 10 a 13 h

- **Diumenge, 17 de març:** V Diumenge de Quaresma.
—Dia del Seminari.
—10 h, diàlegs prematrimonials.
—12 h, pregó de Setmana Santa, a l'Escorxador.
—18 h, pregària per les vocacions.
—18 h, diumenges de pel·lícula.
- **Dilluns, 18 de març:**
—Inauguració de l'exposició a la Catedral.
- **Dimarts, 19 de març:**
—Sant Josep.
- **Dimecres, 20 de març:**
—21 h, diàlegs prematrimonials.
- **Dijous, 21 de març:**
—20 h, trobada de voluntaris del «Projecte d'Habitatges Socials».
- **Divendres, 22 de març:**
—18 h, Lectio Divina, Pquia. Sant Martí.
—18.30 h, seminari «L'Atri dels Gentils».
—20 h, missa a l'Oratori dels Dolors.
- **Dissabte, 23 de març:**
—9.30 h, seminari «L'Atri dels Gentils».
—18 h, Lectio Divina, Pquia. Sta. M. Magdalena.
—20 h, concert a la Catedral del «Petit cor» a benefici del «Projecte d'Habitatges Socials».
- **Diumenge, 24 de març:**
—Diumenge de Rams (Setmana Santa).
—12 h, Eucaristia a la Catedral.

Nomenament

Mn. Daniel Gómez Fernández, ha estat nomenat administrador parroquial, de les parròquies de l'Assumpció de la Mare de Déu, de Torregrossa i Sant Pere, apòstol de Puigverd de Lleida, seguint amb els altres encàrrecs que té encomanats.

AYUDANDO A VIVIR

Comunicarnos en verdad

Acabo de encontrar un archivo con esta perla: «En los medios políticos y periodísticos... hace ya tiempo que cada cual ha decidido ignorar la realidad si no le conviene» (Ramón Pi, 19/05/06). Una afirmación que podría ser válida hoy viendo algunas de las cosas que se están publicando, pero que, si fuera verdad, debería llevar a preguntarnos qué nos está pasando y reflexionar mucho en profundidad todos: profesionales, instituciones y entidades públicas y privadas, así como todos los que «consumimos» y damos crédito cada día a los servicios de información y de opinión que nos llegan.

Contemplando a Jesús que envía a los suyos a «proclamar la Buena Nueva del Evangelio», el pasado mes de enero, con ocasión de la entrega de los Premios Bravo de la Comisión Episcopal de Medios de Comunicación, tuve ocasión de agradecer el servicio que los comunicadores nos hacen cada

día y los animaba a trabajar respetando mucho la verdad y la libertad, que son aquello que nos permite vivir de acuerdo con nuestra auténtica dignidad humana. La comunicación hace accesible, bonita y agradable la verdad, y la verdad es la condición necesaria de la libertad.

En las circunstancias actuales, sería necesario que todos quisiéramos aportar nuestro granito de arena (y aquellos que tenemos responsabilidades públicas un saco bien lleno) para ayudar a construir una buena y serena convivencia. Pero esto exige necesariamente, por una parte, la opción por la verdad mostrada con respeto y humildad, y, por otra, dar prioridad a los valores que sustentan la dignidad de la naturaleza humana. Formar opinión y crear pensamiento nunca es una tarea neutral y, quizás, a todos nos hace falta un verdadero rearme ético a la hora de compartir o debatir sobre los anhelos, las preocupaciones, las esperanzas y

todo el mundo de sentimientos y experiencias que acompañan nuestro día a día en esta ya muy larga situación de crisis.

Concretamente los cristianos, a la hora de manifestar nuestras preferencias, opciones y juicios, es necesario discernir y verificar que sean verdaderamente acordes con el Evangelio de Jesús. La dimensión testimonial de nuestra manera de pensar, de hablar y de vivir, tampoco es indiferente. Necesitamos entusiasmo pero también autenticidad.

Todos tenemos que ser más conscientes de la necesidad de reforzar la dimensión ética y moral de nuestra convivencia social. Necesitamos una sabia prudencia y una voluntad decidida de «construir comunión» con más diálogo y comprensión recíproca.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,
† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlàntico: 0081-0455-94-0006223737